

Dziękuję

TYGODNIOWY PRZEGLĄD SPORTOWY

Ruch i Wisła

zmniejszają dystans

Sensacyjny remis Widzewa, klęski Garbarni i Polonii W-wa

Wznowione po dwutygodniowej przerwie rozgrywki ligowe przyniosły znów szereg sensacyjnych niespodzianek.

Największą niespodzianką zgotował tym razem Widzew, wywołując jeden punkt z Poznania i dokonując tej sztuki, której nie dokonała 2 tygodnie temu Cracovia, przegrywając mecz z ZZK 0:1.

Drużyny krakowskie spłatały również przyjemne i mniej przyjemne niespodzianki.

Dwa krakowskie kluby: Cracovia i Garbarnia nie spłatały się, tracąc punkty na własnych boiskach, natomiast młde rozczarowała Wisła, gromiąc Polonię 5:0 w Warszawie.

Tarnovia po zaciętej walce doznała porażki w Łodzi i nadal nie może „wygrzebać się” ze strefy zagrożonej.

Mecz AKS-u z Rymerem zakończył się zwycięstwem drużyny chorzowskiej, a Polonia bytomska przeżywająca ostatnio silny spadek formy, oddała dwa punkty warszawskiej Legii.

Poniżej podajemy sprawozdania z niedzielnych zawodów ligowych:

Wyniki ostatnich spotkań ligowych

w Krakowie:
CRACOVIA—WARTA 2:2 (1:0)
RUCH—GARBARNIA 6:2 (2:0)

w Warszawie:
WISŁA—POLONIA 5:0 (0:0)

w Łodzi:
ŁKS—TARNOVIA 2:1 (1:0)

w Chorzowie:
AKS—RYMER 2:0 (0:0)

w Bytomiu:
LEGIA—POLONIA 2:1 (1:0)

w Poznaniu:
ZZK—WIDZEW 1:1 (1:1)

Popis strzelecki Cieślaka

Ruch-Garbarnia 6:2 (2:0)

RUCH wlosonny mistrz Ligi wraca do formy. Szczególnie w linii ataku Ruch gra koncertowo, akcje są płynne i szybkie. — nie szablonowe.

Bartyla w pomocy unieszkodliwił całkowicie Nowaka, wygrywając większość pojedynków, a Suszczyk zaopiekował się pleczolowicie, z częściovym powodzeniem Parpana.

Obrona Ruchu na przeciętnym poziomie. — stanowi największą linię drużyny chorzowskiej.

Wyrobek w bramce bronił pewnie i stylowo.

O grze Cieślaka można by pisać całe tomy. Cieślak przede wszystkim się szanuje. Ucieka z tłoku, unika zwarcia, jednym rzutem oka ocenia szansę i rezygnuje z wielu piłek.

Cieślak cierpliwie czeka, można by napisać — czyha — na dogodną okazję i jeśli się taka nawinie, szybki jak błyskawica pozostawia za sobą przeciwnika i strzela — bezapelacyjnie.

Najmniejszy błąd obrony w jego sąsiedztwie — to prawie stuprocentowa bramka. Tak było w tym meczu. Trzy spośród pięciu bramek Cieślaka, to przytomne i błyskawiczne wykorzystanie błędów obrony Garbarni.

Cieślak w formie wykazanej w dniu wczorajszym — to rasowy — europejskiej klasy napastnik.

GARBARNIA

w wszystkich swych liniach wagnała poniżej swych możliwości. Nawet jubilat Jakubik w bramce był tym razem nie w sosie. Najbardziej jednak, w przeciwnieństwie do Ruchu wagnała linia ataku w której jedynie Pampan osiągnął normalny poziom.

Przebieg spotkania: B. Jakubik w meczu wczorajszym obchodził jubileusz 400 meczu. Z początku nic nie zapowiada klęski gospodarzy. Na każdy atak Ruchu Garbarnia odpowiada kontrataką.

5-tej minucie Cieślak strzela tuż obok słupka, a po przeciwnej stronie Kaliciński przemieszcza nad poprzeczką. Pierwsza bramka pada w 29-tej minucie Kubiński ciągnie po linii autowej podaje płasko do środka i

OSTRY STRZAŁ CIEŚLIKA GRZEŻNIE W SIATCE.

W 34-tej min. Parpan bije rzutem nożnym, Wyrobek nie dosięga piłki, ale Kaliciński podkłada z kilku kroków. W 2 min. później doskonałą pozycję ma Kucharski, strzela celnie ale zbyt

słabo, Wyrobek broni z trudem i ponownym szczupakiem wybiera piłkę spod nóg Nowaka.

W 39-tej min. Cieślak przejmując długie podania ze skrzydła, idzie na przebój i

W PEŁNYM BIEGU STRZELA W PRZECIWNY RÓZ BRAMEK.

W ostatniej minucie pierwszej części gry Górecki mażuje stuprocentową szansę poprawienia wymiaru.

(Ciąg dalszy na str. 3)

Wisła ratuje honor piłkarstwa krakowskiego

Wisła-Polonia W-wa 5:0 (0:0)

WARSZAWA (Tel. wł.) Mecz powyższy wzbudził zrozumiałe zainteresowanie u publiczności warszawskiej, która chciała widzieć rewanż swej pupilki za porażkę pierwszorundową w Krakowie 0:8. Jednakże 20-tysięczna widownia tym razem zawiodła się.

Tylko do przerwy gra Polonii zadecydowała. Atak gospodarzy gościł nawet dość często pod bramką Wisły, jednakże doskonale usposobieni Jurowicz bronili wszystkie — często anemiczne — strzały zawodników warszawskich. Gra była w tym okresie zmienna, bo atak

Wisły przed przerwą zatrudniał również bramkarza Polonii a kilka dogodnych pozycji, nie wykorzystał. Zanośli się albo na sensację w postaci porażki Wisły, albo też co najwyżej na wynik nierozstrzygnięty.

TYMCZASEM OBRAZ GRY PO PAUZIE ZMIENIŁ SIĘ W 100 PROCENTACH.

W drugiej połowie Wisła przeszła do generalnego ataku. Narzuciła ostre tempo, którego Polonia nie wytrzymała. Krakowianie całkowicie opanowują grę i przejmują inicjatywę.

Wszystko cokolwiek zapoczątkowuje dobrze grająca pomoc, wykańcza świetnie grający atak, który akcje swe kończy celnymi strzałami.

Zdobywca bramki towarzyszy okrzykiem wielotysięcznej widowni. Gol jest ukoronowaniem wysiłków graczy i jest słusznie nagradzany burzliwymi oklaskami.

Pozycja Cracovii zachwiana

Po ostatnich spotkaniach ligowych w tabeli nie doszło niemal do żadnych przesunięć.

Czołówka, złożona z Cracovii, Ruchu, Wisły i AKS-u, zdobyła dalsze punkty i powiększyła dystans, dzieląc ją od pozostałych drużyn.

Różnica pomiędzy czwartą drużyną tabeli AKS-em, a piątą Legią, wzrosła do trzech punktów.

W samej czołówce sytuacja pozornie nie uległa zmianie, chociaż Cracovia tracąc punkt w meczu z Wartą, może zostać wkrótce zdystansowana przez Ruch, od którego dzieli ją zaledwie 1 punkt.

Imponująco idzie Wisła, która nie tylko zwiększa swój dorobek punktowy, lecz również uzyskuje wysokie zwycięstwa, co może mieć doniosłe znaczenie na finiszu.

W grupie środkowej na uwagę zasługują awans ŁKS-u. Drużyna łódzka, dzięki zwycięstwom nad Tarnovią, przy równoczesnych porażkach Garbarni i Polonii warszawskiej, wysunęła się na ósmą pozycję.

Cztery ostatnie drużyny w tabeli: Polonia bytomska, Rymer, Tarnovia i Widzew utrzymały swe małe zaszczytne końcowe lokaty.

A oto tabela ligowa po niedzielnych spotkaniach:

1. Cracovia	17	26	47:19
2. Ruch	17	26	37:23
3. Wisła	17	22	41:24
4. AKS	17	21	34:29
5. Legia	17	18	36:35
6. ZZK	17	17	32:33
7. Warta	17	17	33:38
8. ŁKS	17	1	42:44
9. Garbarnia	16	15	23:32
10. Polonia W.	16	14	28:35
11. Polonia Byt.	16	14	29:37
12. Rymer	16	13	34:40
13. Tarnovia	16	12	21:37
14. Widzew	17	6	18:69

Srodkowy napastnik Wisły — Kohut wysunął się zdecydowanie na czoło najlepszych strzelców ligowych, strzelając warszawskiej Polonii trzy bramki, co w sumie daje mu 25 zdobytych goli w tegorocznych spotkaniach ligowych. Na drugim miejscu kroczy jego kolega klubowy Gracz, na trzecią wysunął się Cieślak, dzięki pięciu strzelonym bramkom w meczu z Garbarnią.

A oto czołówka najlepszych strzelców ligowych:

- 25 bramek — Kohut (Wisła)
- 20 bramek — Gracz (Wisła)
- 17 bramek — Cieślak (Ruch)
- 16 bramek — Różankowski II (Cracovia)
- 14 bramek — Alszer (Ruch)
- 13 bramek — Janeczek (ŁKS)
- 12 bramek — Baran (ŁKS)
- 11 bramek — Łącz (ŁKS), Pierchała (Rymer) i Przecherka (Ruch)

Nowy rekord świata

MOSKWA. Ciężkoatleta radziecki Malof ustanowił nowy rekord świata w kategorii koguciej podnosząc lewą ręką 111 kg. Upzedni rekord należący do niego wynosił 110 kg.

Wybrańcy kpt. Alfusa

A oto jedenastka polska. Stoją od prawej: Parpan, Janik, Bobula, Barwiński, Janduda, Alszer, Przecherka, Cieślak, Gajdzik, Gracz, Waśko oraz kpt. r.w. Alfus.

Jedenastka Jugosławii

Zamieszczony zdjęcie przedstawia zwycięską drużynę Jugosłowiańską słuchającą hymnu narodowego.

Łatwe zwycięstwa faworytów w spotkaniach o wejście do Ligi

Drużyna niedziela rozgrywek nie przyniosła oczekiwanych sensacji. — Faworyci spotkań, grający na swoich boiskach, odnieśli przekonujące i wysokie zwycięstwa.

Już teraz widać, że walka o pierwsze miejsce w puli finałowej rozegra się pomiędzy Lechią (Gdańsk) i Szombierkami. Nie wykluczone też, że i Skra będzie miała tutaj coś do powiedzenia. Na razie nie rozegrała ona ani jednego spotkania finałowego, toteż trudno jest coś powiedzieć o szansach tej drużyny w rozgrywkach finałowych. Radomiak i PTC nie posiadają zbyt poważnych szans na zajęcie pierwszeństwa. Niemniej jednak musimy liczyć się z ewentualnymi niespodziankami, których bardziej każda niedziela nam dostarcza.

Szombierki-PTC 9:0 (6:0)

CHRUSZCZÓW. Rozegrane w Chruszczowie spotkanie piłkarskie o wejście do I Ligi pomiędzy Szombierkami a PTC zakończyło się katastrofalną porażką pabianiczan. Mimo osłabionego składu, Szombierki zagrały bardzo dobrze, posiadając przez cały czas zdecydowaną i przynajmniej przewagę. Goście natomiast ani przez chwilę nie stanowili równorzędnej przeciwnika dla doskonale usposobionych Szombierek.

Bramki dla zwycięzców zdobyli: Krasówka i Czemplonka po 3, oraz Podszwa, Poziemski i Wiczorek po 1. Sędziował p. Brzechowski z Warszawy bardzo dobrze.

Lechia — Radomiak 3:0 (1:0)

W niedzielę rozegrany został w Gdańsku mecz piłki nożnej z cyklu o wejście do Ligi, który po bardzo emocjonującej i na dość dobrym poziomie stojącej grze zakończył się zasłużonym zwycięstwem gdańszczan, w stosunku 3:0 (1:0).

Podczas całego spotkania gospodarze mieli okresami lekką przewagę,

którą potrafili odpowiednio wykorzystać, zdobywając kolejno 3 bramki przez: Rogocza, Kokota i Kupcewicza.

Oble drużyny nie wyzyskały szeregu doskonałych pozycji na uzyskanie bramki.

Sędziła p. Seichter z Krakowa b. dobrze.

Tabela rozgrywek finałowych o awans do I Ligi

1. Lechia Gd.	2	4	8:2
2. Szombierki	1	2	9:0
3. Radomiak	1	0	0:3
4. PTC	2	0	2:14
5. Skra	0	0	0:0

Przedostatnia niedziela w lidze szczypiórniaka

(tt) Wczorajsza niedziela przyniosła 5 spotkań. Zwyciężył na ogół faworyt — jedyną niespodzianką była przegrana lidera tabeli Leopolda z poznańską Wartą.

W Krakowie rozegrano zawody.

Cracovia-AZS 9:7 (3:3)

Rewanżowe spotkanie lokalnych rywali przyniosło tym razem zwycięstwo szczypiórniakom Cracovii.

Spotkanie miało przebieg bardzo ciekawy. Gra prowadzona obustronnie w szybkim tempie, po pauzie zaczęła się.

Do przerwy utrzymywał się wynik remisowy, w drugiej połowie meczu biało-czerwoni zagraли jednak lepiej, zapewniając sobie zwycięstwo.

Bramki dla zwycięzców strzelili: Kühn — 2, Łudzik — 3, Pachla — 2, Wlęcek i Resich po jednej.

Dla AZS: Ciupryk — 6 i Bielek 1.

W drużynie Cracovii wyróżnili się Kühn i Łudzik w ataku oraz Resich w obronie. W AZS najlepszym graczem był Ciupryk.

Legia (Krosno) — Naprzód (Lipny) 2:2 (1:1)

KROSNO. Rozegrany w Krośnie mecz, który w myśl decyzji WGiD PZPN miał decydować o wejściu do II Ligi, zakończył się wynikiem remisowym 2:2 (1:1).

Tym samym utraciła Legia poważne szanse na awans do II Ligi, gdyż roważ w Lipinach zapewne nie przyniesie im punktów.

Bramki dla Legii zdobył: Kldecki dla Naprzodu — Kruczek i Babraj.

Sędziował p. Chycki z Sosnowca bardzo dobrze.

Widzów około 4 tysiące.

Walki o wejście do klasy „A” zakończone

W ub. niedzielę zostały zakończone finałowe spotkania o wejście do klasy „A”.

Wyróżniły one dwóch „beniaminków” krakowskiej „A”-klasy, którymi zostały Łobzowianka i Okocimski KS.

Ta druga drużyna uzyskała awans dopiero dzięki pokonaniu Trzebiń, podczas gdy Łobzowianka już wcześniej zapewniła sobie zaszczytne awans.

Remis drużyny krakowskiej w ostatnim meczu z Podhalem nie wpłynął już na ukształtowanie się tabeli finalistów.

Poniżej podajemy wyniki ostatnich dwóch spotkań o wejście do krakowskiej „A”-klasy.

SKS Podhale-Łobzowianka 1:1 (0:1)

(cw) Finałowe zawody, rozegrane na boisku Łobzowianki zakończyły się niespodziewanie wynikiem nierozstrzygniętym.

Przez cały czas zawodów gospodarze zdecydowanie górowali nad przeciwnikiem, jednak atak zawodników strzelał.

Bramki uzyskali — dla Łobzowianki — Iwański a dla Podhala — prawy obrońca.

Sędziował p. Poplatek bardzo dobrze.

Mistrzostwa lekkoatletyczne Krakowa w pięcioboju i trójboju

W niedzielę rozegrane zostały w Krakowie na Stadionie Miejskim mistrzostwa lekkoatletyczne Krakowa w trójboju pań i pięcioboju pań z udziałem zawodników: HKS, Cracovia, Wisły, Legii i KS Głuchoniemych.

Wyniki poszczególnych konkurencji:

Trójboj pań.
100 m: 1) Mitan (Legia) — 13,4 sek. — 59 pkt.

Skok w wyż.
1) i 2) ex aequo Janiszewska, Mitan po 135 cm.

Oszczep.
1) Bułżanka (HKS) — 26,93 cm — 17 pkt.

W ogólnej punktacji w trójboju pań pierwsze miejsce a zarazem mistrzostwo zdobyła zeszlorzona mistrzyni Mitan (Legia) — 117 pkt.

Drugie miejsce Gorzkowska (HKS) — 193 pkt.

Trzecie miejsce Bułżanka (HKS) — 88 pkt.

Mistrzostwa tenisowe Ameryki

NOWY JORK. W Bostonie zakończone zostały doroczne międzynarodowe mistrzostwa tenisowe Stanów Zjednoczonych w grach podwójnych.

Tytuł mistrzowski w grze podwójnej pań zdobyły Amerykanki Osborne-Dupont i Brough, zwyciężając w finale drugą parę amerykańską: Hart — Todd 6:4, 8:10, 6:1.

W grze podwójnej pań, mistrzyni Stanów Zjednoczonych została parą amerykańską Mulloy-Talbert, bijąc w finale rodaków Parker-Schroeder w stosunku 1:6, 9:7, 6:3, 3:6, 9:7.

Polonia Świdnicka w II lidze

Na podawanie wniesionego przez Polskę Świdnicką protestu odnośnie wyniku spotkania z Gwardią ze Szczecina, WGiD PZPN postanowił przyznać walkower i 2 punkty Polonii (Świdnica). Nastąpiło to w wyniku stwierdzenia po dochodzeniu, iż w drużynie szczecińskiej brał udział zawodnik pod fałszywym nazwiskiem.

Tym samym Polonia Świdnicka znalazła się nieoczekiwanie w drugiej lidze.

Blankers Koen wyrównuje rekord światowy

DUBLIN. Podczas międzynarodowych zawodów lekkoatletycznych zdobył złoty czterech medali olimpijskich, Holenderka Blankers Koen wyrównała rekord światowy na 100 y., osiągając 10,8.

W innych konkurencjach: Holenderka Slijkhuis wygrał bieg na 1 milę w czasie 4,18, oraz jego współrodak Zwan — 120 y. z płotkami w 15,8.

Poza tym Blankers Koen przebiegła 220 y. w 25 sek.

Okocimski-Trzebiń 2:1 (1:0)

(w) Okocimski wzmocniony chęcią zrewanżowania się za porażkę poniesioną w Trzebiń, zagrał to spotkanie bardzo dobrze i stanowił wyrównany zespół.

Na wysokości zadania stanął także sędzia zawodów p. Stopa, spełniając swój obowiązek wzorowo.

Bramki dla Okocimskiego uzyskali: Kotels i Kupiec po 1, — dla pokonanych: Konopski.

Spotkania towarzyskie

BOCHENSKI—ŁAGIEWIANKA 1:0 (0:0)

BOCHNIA (Zjaw.) Poziom zawodów dobry, przy czym gospodarze wykazywali przez cały czas meczu znaczną przewagę.

Zwycięską bramkę uzyskał Mastaj 1.

MIECHÓW—KMITA (ZABIERZÓW) 3:1 (2:0)

MIECHÓW (ba). Gra obustronnie słaba. — Bramki dla Miechowa strzelili: Żurek 2 i Kabziński z karnego. Dla pokonanych Robak.

Zawody prowadził p. Krawczyk.

NADWIŚLAN—CZARNI 2:2 (0:2)

(aa) Po ładnej grze drużyna Czarnych uzyskała szczytyny remis uzyskując bramki przez: Polaka i Kudłacza. Sędziował p. Grabusz.

W przedmeczowej juniorki Czarnych wygrała juniorka Nadwiślanu 1:0. W spotkaniu tym sędzia podkładał cztery rzuty karne, z których jeden nie został wykorzystany.

SKAWINKA—WISŁA IB 5:0 (3:0)

(sw) Gospodarze wystąpili w kompletnym składzie, grając dobrze technicznie, górowali przez cały czas zawodów nad młodymi zawodnikami Wisły.

Bramki uzyskali: Działo 3 i Pałac 2.

Sędziował p. Walkowski dobrze.

Młode polskie pięści zwyciężają Polska-CSR 13:3

WROCLAW. Mecz bokserski pomiędzy juniorami Czechosłowacji a Polski, jaki się odbył na stadionie olimpijskim zakończył się zwycięstwem Polski w stosunku 13:3. Zespół polski górował nad przeciwnikiem przede wszystkim pod względem kondycji fizycznej, która często decydowała o zwycięstwie. W zespole Polski zawałód jedynie wrocławianin Smyk w kategorii półciężkiej.

Zwycięstwo Polski było w zupełności zasłużone aczkolwiek nieco wysokie. Naszym zdaniem Stec w wadze ciężkiej walki nie zremisował lecz przegrał. Również w wadze muszej Kargiel zawdzięcza zwycięstwo dwóm ostrzeżeniom, które Czech otrzymał w trzecim starciu, gdyż przebieg walki był typowo remisowy. Brzózka odniósł zwycięstwo przez nokaut w drugiej rundzie, trafiając przeciwnika klasycznym ciosem w szczękę. Do czasu nokautu przeważał Czoeh. Wyniki techniczne: musza — Kargiel (P) po-

kołał na punkty Husaka (CSR).

Walka była typowo remisowa, o zwycięstwie Polaka zadecydowały dwa ostrzeżenia, które otrzymał Husak w trzeciej rundzie za nieczystą walkę. W wadze koguciej: Brzózka (P) znokautował nad przeciwnikiem Gaertnera (CSR). W wadze piórkowej Kudłacz (P) pokonał wysoko na punkty Valenta (CSR). W wadze lekkiej Ratajczak (P) wygrał na punkty z Misterą (CSR). W wadze półśredniej znajdujący się w doskonałej formie Styś (P) pokonał zdecydowanie Hajka (CSR). W wadze średniej Cebulak (Polska) znokautował w 20 sekundzie Halecka (CSR).

W wadze półśredniej Smyk (P) przegrał po słabej walce z Markovicem. W wadze ciężkiej Stec (P) zremisował z Netuką III. W ringu sędziował Kowalski, na punkty Magyar (Węgry), Rosiński (Polska) i Velocky (Czechosłowacja).

W Czechosłowacji nie ma zawodowstwa

Czechosłowacki Związek Piłkarski zdecydował ostatnio, że piłkarze czescy nie będą placeni tak jak zawodowcy angielscy, jednakże korzystać będą z tak zwanego wynagrodzenia za stracony czas.

Ustalono między innymi te „wynagrodzenia”, które w I-szej czeskiej lidze, wynoszą: miesięczny ryczałt 1.200 Kc, oraz za wygrany mecz 400 Kc, za remisowy wynik 200 Kc.

Przebieg walki był typowo remisowy. Brzózka odniósł zwycięstwo przez nokaut w drugiej rundzie, trafiając przeciwnika klasycznym ciosem w szczękę. Do czasu nokautu przeważał Czoeh. Wyniki techniczne: musza — Kargiel (P) po-

Indie remisują z Wałią

Drugie międzynarodowe spotkanie w piłce nożnej pomiędzy zespołami Indii i Wali zakończyło się remisowym wynikiem bezbramkowym 0:0. Indus byli zespołem lepszym i stracili zwycięstwo przez niewykorzystanie rzutu karnego w pierwszej połowie. Drużyna indyjska grała boso.

Pływacy Cracovii zwyciężają Zjednoczenie 69:56

(TT) Ubogi w tym roku w imprezy sezon pływacki urozmaiciły wczorajsze zawody między Cracovią a Zjednoczeniem (Zabrze).

Zawody przyniosły zwycięstwo pływakom krakowskim, którzy wygrali wszystkie konkurencje poza biegami w stylu klasycznym pań, w którym Ślązacy są specjalistami.

Młodzieżka zawodnicza Cracovii Dobranowska, która dopiero w bieżącym sezonie zaczęła startować, robi dalsze postępy. Na wczorajszych zawodach poprawiła ona dwa rekordy okręgowe, na 100 i 200 m stylem klasycznym, zwyciężając przy tym dwukrotnie swoją rywalkę z mistrzostw Polski, Istel.

Wyniki szczegółowe:

Panie:
100 m klas.—Dobranowska (Crac.) 1,35,4 (rekord okręgowy); 2) Istel (Z) 1,35,5, 3) Drozdowska (Cr.).

200 m klas.— 1) Dobranowska (C) 3,25,6 (rek. okręg.), 2) Istel (Z) 3,30,8, 3) Drozdowska (Cr.).

3×100 m styl. zmien.— 1) Zjednoczenie (Dantel, Istel, Tupala) 5,10,2, 2) Cracovia I — 5,12.

Panowie:
100 m grzbiet.— 1) Kita (Cr.) 1,21,4, 2) Zombek (Z) 1,25,3, 3) Czermak (Cr.).

Nowe władze bokserów

WROCLAW. We Wrocławiu odbyło się nadzwyczajne walne zebranie „PZB”, na którym wybrano nowe władze zarządu. Prezesem został sekretarz CKZZ — Jędrzejewski, wiceprezes org. Prędowski, wiceprezes sportowy — Bielewicz, wiceprez. finansowy — Skoczylas, sekretarz — Rosiński, skarbnik — Mrozowski, przewodniczący wydziału sportowego — Bartosiewicz, wyszk. — Lisowski, WSS — Plewicki, gospodarz — Nowakowski, ref. zdrowia — dr Albrycht, kronikarz — red. Tomaszewski. Członkowie: Bans 1 kpt. Neuding, kpt. sportowy — Derda.

Holender mistrzem świata

AMSTERDAM. W mistrzostwach kolarskich świata sprinterów zawodowych zwyciężył Holender Van Vliet przed Francuzem Gerardin.

Szwedzi adwokatami Niemców

SZTOKHOLM. Szwedzki Zw. Lekkoatletyczny zgłosił do Międzynarodowego Zw. Lekkoatletycznego pismo, w którym proponuje by Niemcy lekkoatletci mogli brać udział w spotkaniach międzynarodowych.

100 m dow.— 1) Jakubowski (Cr.) 1,07, 2) Drzewiecki (Cr.) 1,13,8, 3) Neuman (Z).

100 m klas.— 1) Serafin (Z) 1,27,4, 2) Bernard (Z) 1,23,5, 3) Boba (Cr.).

200 m dow.— 1) Jakubowski (Cr.) 2,37,2, 2) Kornecki (Cr.) 2,38,8, 3) Neuman.

200 m klas.— 1) Serafin (Z) 3,07,4, 2) Bernard (Z) 3,20,1, 3) Krupa (Cr.).

5×60 m st. dow.— 1) Cracovia I (Drzewiecki, Kornecki, Kita, Kosibowicz, Jakubowski) 2,34,8, 2) Zjednoczenie 2,51.

3×100 m st. zmien.— 1) Cracovia (Kita, Boba, Jakubowski) 4,03, 2) Zjednoczenie I — 4,06.

Na zakończenie zawodów odbyło się spotkanie w piłce wodnej, w którym Cracovia zwyciężyła gości 6:0 (3:0).

Bramki strzelili: Kornecki 4, Brzeziński i Japoń po 1.

W zawodach wzięła również udział mistrzyni Polski w skokach z trampoliny Pentke, wykonując kilka popisowych skoków.

Ruch—Garbarnia 6:2

(Dalszy ciąg ze str. 1)

ku, nie wykorzystując rzutu karnego.

Po zmianie pól znowu przez kilkanaście minut gra toczy się na środku boiska.

Dopiero w 17-tej minucie Alzer miał obronę i

SPRYTNE PRZERZUCA PIŁKĘ PONAD WYBIEGAJĄCYM BRAMKARZEM.

Mając już wynik zapewniony, Ruch gra spokojnie, „w chodzonego”. Piłka wędruje od nogi do nogi „jak na ezurku”.

W 20-tej min. błąd obrony Garbarni, spod ziemi wyrasta Cieślak, krótki bieg i

NIE WIADOMO KIEDY PIŁKA ZNALAZŁA SIĘ W SIATCE.

W 26-tej min. obserwujemy fantastyczną akcję: wykop Jakubika przejmując Cieślak, z powietrza przetrzuca do Alzera, startując ostro naprzód. Alzer z kolei przetrzuca piłkę z powrotem do Cieślaka — momentalny strzał i

JAKUBIK JEST BEZRADNY.

Mimo zadecydowanej już porażki, Garbarnia zdobywa się na końcowy zryw. Strzał Jodłowskiego broni Wyrobek, a bomba Nowaka trafia w słupek.

Za chwilę znowu Wyrobek w pięknym stylu wypatuje główkę Nowaka z najbliższej odległości.

Kilkuminutowy naciek Garbarni przynosi wreszcie efekt.

JODŁOWSKI STRZELA Z BLISKA

i Wyrobek po raz pierwszy wyjmując piłkę z siatki.

W 2 min. później Parpan bije rzut wolny, a

NOWAK SKIEROWUJE GŁOWĄ PIŁKĘ DO SIATKI.

W przedostatniej minucie gry Cieślak znowu wykorzystuje błąd obrony, zdobywa piłkę i po krótkim biegu

STRZELA NAJPIĘKNIEJSZĄ BRAMKĘ DNIA.

ustalając wynik spotkania. Sędziował energicznie i skrupulatnie p. Stachiewicz z Torunia. Widzów około 8 tysięcy.

A. G.

Legia zwycięża Polonię Byt. 2:1 (1:0)

BYTOM (tel. w.) Po słabej i na niekim poziomie stojącej grze, Legia warszawska uzyskuje nikiłe zwycięstwo nad swym przeciwnikiem. Zwycięstwo Legii warszawskiej nie jest w zupełności zasłużone, gdyż Polonia bytomka była drużyną bezsprzecznie lepszą.

Przegraną Polonię w dużej mierze zawdzięcza — tym razem — słabo sędziującemu p. Mochyła z Krakowa, który między innymi nie uznał dla Polonii jednej prawidłowo strzelonej bramki.

W ataku Legii zagrał na pozycji kierownika ataku, Waśko, zdobywca dwóch bramek.

Jedyną bramkę dla Polonii uzyskał Trampisz.

Matias przestrzelił przyznany rzut karny.

Jak powiedziano, drużyna Polonii była lepszą, jednak prześladujący ją pech oraz niezaradność jej napastników pod bramką przeciwnika, nie pozwoliła im na uzyskanie zwycięstwa względnie remisu.

W drużynie gospodarzy na wyróżnienie zasługują: Matias, który umiejętnie kierował z pozycji lewego łącznika atakiem oraz Trampisz na skrzydle.

Poza tym bardzo dobrze wypadł Lelonek na środku pomocy.

Włeczorkowski w bramce nie jest bez winy przy puszczonego gola.

Najlepszym zawodnikiem w drużynie warszawskiej był: Szczurek i dobrze grający Waśko.

Sędzia decyduje o wyniku spotkania... CRACOVIA—WARTA 2:2 (1:0)

Warta: Krystkowiak, Dusik, Torz, Kaźmierczak, Czapczyk, Groński, Smolski, Skrzypniak, Gendera, Józwiak, Gierak.

Cracovia: Hymczak, Karczuba, Gędek, Parpan, bracia Jabłoński, Bobula, Radoń, Szewczyk, Różankowski i Szeliga

SĘDZIA

Tym razem sprawozdanie zacząć trzeba od oceny sędziego p. Nowakowskiego z Warszawy. Był on tym czynnikiem w grze, który niewątpliwie zadecydował o wyniku spotkania.

Bywa... że sędzia spotkania robi błędy, bywa... że robi ich zbyt wiele, ale rzadko się zdarza, aby błędy te — zdecydowanie saważyły na przebiegu i końcowym wyniku spotkania, — tak, — jak to się stało w tym meczu.

W 29 min. gry po przerwie p. Nowakowski nie uznał najzupełniej prawidłowo przez Różankowskiego strzelonej bramki. W minucie potem, nie chciał dostrzec migającej chorągiewki sędziego bocznego, sygnalizującego, że Gendera znajduje się w pozycji „spalonej”. Parpan wprowadził dogonił Gendera, ale w starcu Gendera padł na ziemię. Rzut karny egzekwuje Kaźmierczak i miast Cracovia — Warta prowadzi 2:1.

Tak to w przeciągu jednej minuty p. Nowakowski, nie tylko odmówił wyniku spotkania, ale równocześnie spotegowal i tak już widoczna — nerwowość gospodarzy — unieszkodliwiają ich całkowicie.

Czuając widocznie wyrzuty sumienia, p. Nowakowski dwa powyższe błędy, — postanowił naprawić —

trzećmi — dyktując w sytuacji nieprzekonywującej — rzut karny przeciw Warcie, czym z kolei rozszerzył poznaniaków. Nic też dziwnego, że mecz rozgrywany twardo, ale fair, zamienił się w kopanie, przy której trup padał gęsto.

WARTA

ciągle jeszcze należy do czołowych drużyn w Polsce i jest przeciwnikiem twardym. Po niepowodzeniach w pierwszej rundzie drużyna Warty skonsolidowała się i dość trudno by się doszukać słabych punktów w zespole.

Jednym słowem, — Warta to drużyna, która potrafi się przeciwstawić nawet silniejszemu przeciwnikowi.

CRACOVIA

rozegrała to spotkanie bez zarzutu, górując lekko, ale wyraźnie nad przeciwnikiem we wszystkich liniach.

Chorego Klimasa zastąpił z powodzeniem Kaszuba, który zapowiada się b. dobrze. Kilka jego błędów zapisać trzeba na karb braku rutyny. Poza tym spisywał się lepiej, niż można się było spodziewać.

Defensywa gospodarzy pracowała sprawnie i zadanie swe wypełniła w zupełności.

W ataku było nieco gorzej. Napastnicy białoczerwonych, zasłani seriami dobrych piłek z pomocy, — potrafili wprawdzie wypracować sobie cały szereg pozycji podbramkowych, ale ze strzałami było całkiem źle. Pod tym względem zawiedli po kolei wszyscy, od Radonia począwszy a na Szelidze skończywszy. Bobula wypadł o wiele lepiej niż w meczach poprzednich. Zdaje się, że kryzys formy ma już poza sobą.

Niezasłużona porażka Tarnovii ŁKS-Tarnovia 2:1 (1:0)

ŁÓDŹ (Tel. w.) Mecz ten, który miał zadecydować, czy ŁKS znajdzie się w strefie zagrożonej, czy też z niej wyjdzie, wzbudził ogromne zainteresowanie w Łodzi i zgromadził na boisku ŁKS-u 12 tysięcy widzów.

Początkowo obie drużyny grały bardzo nerwowo, co później odbiło się na dalszym poziomie gry. ŁKS wystąpił bez chorego Barana, a Radońskim w pomocy — zresztą najsłabszym graczem na boisku.

Gra zaczęła się dość ciekawie,

gdyż już w 5 minucie gry za rękę obrońcy tarnowskiego Płycha, rzut karny strzela Hogendorf w ręce bramkarza.

W parę minut później ŁKS oddaje dwa piękne strzały, przez Pietrzaka i Łacza, które jednak Dwurażny broni w pięknym stylu.

Ładna akcja ŁKS-u przynosi mu w 33 minucie pierwszą bramkę przez Hogendorfa, który wyciągnął Dwurażnego z bramki, strzelając obok niego w róg.

Obustronne wysiłki drużyn nie przynoszą zmiany do pauzy.

Po przerwie, włączonej w grę ma Tarnovia, której akcje są bardzo ładne, niestety nie znajdują one wykończenia, gdyż na polu bramkowym napastnicy bawili się w zawiłą kombinację, z czego korzystała obrona ŁKS-u oddalając niebezpieczeństwo spod własnej bramki.

ŁKS podchodzi pod bramkę Tarnovii tylko wypadami, a Łacz i Janeczek marnują doskonałe sposobności do uzyskania bramki. Dopiero w 40 min. pomocnik ŁKS-u Soltyszewski przechodzi do ataku, wyrabia pozycję Janeczkiowi, który

PODWYŻSZA NA 2:0.

Tarnovia rewanżuje się w 2 minuty później jedyną bramką, strzeloną przez Roika II z rzutu wolnego, za rękę Włodarczyka.

Stan ten utrzymuje się do końca gry, aczkolwiek Tarnovia ma do końca przewagę.

Z przebiegu gry wypada zanotować, że Tarnovia nie zasłużyła na porażkę, a sprawiedliwszym byłby wynik remisowy.

Sędziował p. Terk.

Widzew zaskarżył dobrą grę... Widzew-ZSK 1:1 (1:1)

POZNAŃ (Tel. w.) Widzew sprawił miłą niespodziankę i rzeczywiście zasłużył na rzęście brawa, jakim obdarzyła go widownia poznańska. — Miał on wybitną przewagę i winien był mecz ten wygrać.

Jednakże tak jak w bramce Widzewa świetnym był bramkarz, tak również i jego kolega z vis-à-vis bronił wszystko szczęśliwie.

Obie bramki strzelono już w pierwszej połowie, a obie były piękne, nie do utrzymania. Były one pewnego rodzaju pokazem, jak należy strzelać rzuty wolne.

Widzew uzyskał swą bramkę w 15 min. przez Okuplińskiego, a strzelcem dla ZSK był Tarka, w 18 min.

Po pauzie gra była już chaotyczna i nie stała na tak dobrym poziomie, jak do przerwy.

Mecz zgromadził 10 tysięcy widzów.

Sędziował dobrze p. Jesionka z Krakowa.

Rymer nad przepaścią... AKS-Rymer 2:0 (0:0)

CHORZÓW (tel. w.) Górnicy rybnicy, którym grozi spadek z Ligi, przyjechali do Chorzowa z silną wolą zwycięstwa. Nie udało się im jednak zwyciężyć, gdyż atak ich zawiodł w zupełności, aczkolwiek często przesiadywał pod bramką gospodarzy.

Indolencja strzałowa Rymera przypisała go o porażkę. AKS natomiast zagrał dużo lepiej niż w ostatnich meczach. Zwycięstwo jego, aczkolwiek nikłe, jest zasłużone.

Grę rozpoczynają górnicy, których atak mając dogodną pozycję podbramkową, zamiast zdobyć się na strzał, bawi się w nieskończoność.

Przez prawie całą pierwszą połowę gry sytuacja zmieniają się bardzo szybko, a piłka przenosi się

PRZEBIEG SPOTKANIA.

Przez dłuższy czas gra toczy się na środku boiska, a groźniejszy strzał notujemy dopiero w 10 minucie. Józwiak strzela ostro — Hymczak broní.

W 11 min. Parpan bije rzut wolny z linii pola karnego, ale piłka trafia w mur graczy. Przez kilka minut Warta przeważa wyraźnie — mimo to jednak Hymczak nie jest zbyt zatrudniony — bo obrona rozbiła wszystkie poczynania przeciwnika.

W 20 min. gorąco pod bramką Warty, strzał Różankowskiego przechodzi jednak tuż obok słupka.

Za chwilę główkę Radonia wypatuje Krystkowiak. W 25 min. Bobula centruje dokładnie. — Różankowski główkuje i trafia w poprzeczkę, a odbiła piłkę skierowuje Szewczyk do siatki.

W 31 min. Szewczyk wyklada idealną piłkę Radoniowi — który pudłuje z kilku kroków.

Po przeciwnej stronie w podobnej sytuacji strzela celnie Gendera — ale Kaszuba broni na linii.

Cracovia ma teraz więcej z gry — jednak strzały mijają cel.

Także piękny przebieg Radonia kończy się bez efektu, gdyż będąc sam na sam z bramkarzem Warty trafia „w aut”.

W 45 min. gorąco pod bramką Cracovii — ale w decydującym momencie Hymczak broni nakrywką.

Po zmianie pól Różankowski już w 2 min. ma okazję do podwyższenia wyniku — ale pudłuje z kilku kroków.

Obrona Warty likwiduje szereg dalszych ataków gospodarzy — natomiast przebieg Smólskiego wienyć powodzenie. Jego centrę przejmują Skrzypniak i skierowuje w przeciwny róg bramki.

Utrata bramki podrywa Cracovię — która walczy teraz z niezwykłą ambicją, przeważając wyraźnie aż do końca spotkania.

W 10 min. po rogu bitym przez Szellę główka Różankowskiego trafia w poprzeczkę.

Za chwilę Parpan bije rzut wolny z linii pola karnego, a nieamowicie silny strzał odbija się od słupka.

Także trzy rzuty różne dla Cracovii mijają bez rezultatu.

Dopiero w 29 min. Szewczyk wychodzi z piłką na skrzydło, podaje równoległe do bramki, a nadbiegający Różankowski strzela nieuchronnie.

Sędzia p. Nowakowski, z jemu tylko znanych powodów bramki nie uznaje!

Dyktuje natomiast w następnej minucie rzut karny — w sytuacji opisanej na wstępie, Kaźmierczak uzyskuje dla Warty prowadzenie.

Gra coraz bardziej się zaostrza, przy czym poznaniacy zaczynają stosować grę na czas.

W 34 min. Parpan egzekwuje rzut karny i wyrównuje.

Mimo dalszych ataków gospodarzy i kontrataków warciarzy, wynik ten utrzymuje się aż do końca spotkania.

Widzów około 8 tysięcy.

A. G.

Wisła—Polonia 5:0

(Ciąg dalszy ze str. 1)

nymi bramkami, zaczyna grać ostro a Gierwałowski zwinia rzut karny, który Gracz zamienia pewnie na czwartą bramkę.

Ostatnią bramkę zdobywa znowu Kohut w 35 minucie. Wisła ma do końca meczu silną przewagę a mając zapewniony wynik, gra teraz ładnie, krótko i dokładnie, zasługując na oklaski widowni.

KTÓRA JĄ SILNIE DOPINGUJE.

Drużyna Wisły wykazała świetną kondycję, dokładność podań i celność w strzelach. Grą swą, zdeklarowała ona zwłaszcza w drugiej połowie swego przeciwnika. Dobrze zagraли: Gracz, Kohut, Jurowicz i Legutko.

W Polonii zawiedli wszyscy.

Nieuczciwość czy nieumiejętność

Od jednego z naszych czytelników p. J. Przybylskiego, otrzymaliśmy list, który w całości podajemy:

Szanowny Panie Redaktorze!

Może tych parę słów, które kreślę, otworzy oczy naszym władcom sportowym na nieuczciwość niektórych naszych sędziów piłkarskich i spowoduje konieczną rewizję w szeregach arbitrow a nawet i konieczną czystkę.

Mecz Cracovia—Warta, grany do 20 minuty po przerwie w granicach obowiązujących przepisów, zepsuł prowadzący go sędzia p. Nowakowski z Warszawy swymi — albo błędnymi, albo też nieuczciwymi rozstrzygnięciami.

Nie chodzi tu o to, kto miał wygrać, kto lepiej grał, wzgl. kto miał więcej szans na wygraną. Obie drużyny grały nieźle i wszystko byłoby w porządku, gdyby nie złośliwe decyzje sędziego.

Dlatego bowiem nie uznał np. bramki dla Cracovii, strzelonej przez Różankowskiego, jeśli Bobula dostrzekał piłkę prawie z samej linii autowej (a więc do tyłu) a Różankowski strzelił wprost pod poprzeczkę! Przecież przepisy wyraźnie mówią, że przy podaniu do tyłu nie ma spalonego!

Od tego się zaczęło. Przy ataku Warty na bramkę Cracovii, liniowy sędzia machał chorągiewką na spalonego Warty a w tym momencie Parpan wszedł ostro w napastnika i sędzia odgwizdał... karnego!

Dlatego jednakże, chcąc się widocznie zrewanżować Cracovii, dał rzut karny za to, że bramkarz Warty przy podskoku do piłki — spadł, wyraźnie spadł — na napastnika Cracovii!

Za taki wypadek nie wolno dawać rzutu karnego. A jeśli się go daje, to jest to prostą nieuczciwość!

Czy należy się dziwić, że zaczęła się brzydka kopania i połowanie na kosa? Tego, co robili zawodnicy jednej i drugiej strony poza plecami sędziego, niestety ten zły sędzia nie widział. A jeśli sędzia nie widzi ordynarnych wybrków, nie powinien prowadzić zawodów.

Sankcjonowanie swych błędów i dawanie niezasłużonych karnych, jest przewinieniem za które ten sędzia powinien być srogo ukarany. Ale cóż to pomoże, jeśli przedtem zepsuł niezły mecz!

Z poważaniem

J. Przybylski
Kraków, Sławkowska 5.

Jędrzejowska i Skonecki w finale międzynarodowych mistrzostw Polski

Tegoroczny turniej o międzynarodowe mistrzostwo Polski okazał się najpoważniejszą imprezą, jaką widzieliśmy po wojnie na naszych ziemiach.

Gdyby zjawili się tak szumnie zapowiadani Szwedzi, to Skonecki miałby dopiero wtedy godnych przeciwników, gdyż na razie doszedł do

finalu nie tracąc seta, co przy takiej konkurencji mówi samo za siebie.

Niedzielne zwycięstwo w Vrbá 6:1, 6:1, 7:5 — to jedno z najpiękniejszych w jego karierze przede wszystkim dlatego, że Vrbá w tym roku reprezentował Czechosłowację w pucharze Davisa, zwyciężając drugiego Brazylijczyka i trzeciego Szweda.

Jędrzejowska doszła oczywiście również do finału singla, spotykając się wreszcie z Popławską. Ci, co myśleli, że Popławska zmusi Jadzię do walki, zawiedli się srodcie, gdyż Jędrzejowska spowodowała tylko, że Jędrzejowska zagrała z największą starannością, w wyniku której wicemistrzynie Polski przypadły zaledwie grom.

FINAŁ DEBLA

Skonecki, Vrbá—Dostal, Zabrodsky 6:2, 6:2, 2:6, 6:3.

Wspaniałe zagrania udawały się również Skoneckiemu w końcowych meczach gry podwójnej. W półfinale wyeliminował on, tworząc parę z mistrzem słowackim Vrbá, Węgrów — Catone i Szigel'ego w dwa dni trwającej partii 12:14, 11:9, 6:4, 4:6, 6:1.

Dzisiaj po południu nastąpi finał w singlu panów, pomiędzy Zabrodskym a Skoneckim.

W. H.

Z meczu Warta-Cracovia

Niebezpieczna sytuacja pod bramką Warty. Kryskowiak zbiera piłkę z głowy Różankowskiego II.

A to PAN ZNA?

PEYWAJ SAM — INNYCH UCZ!

Jeden z najlepszych sposobów dla uczących się pływać

Gdy pływacz wraca z Olimpiady do domu

Felieton sportowy

Mecz Polska-Jugosławia z ukosa

Aczkolwiek z trudnością — to jednak, dzięki poparciu sympatycznej kasjerki z „Orbisu” udało mi się zdobyć miejsce w wagonie syplalnym, okupowanym w tym dniu przez zadowolonych miłośników piłki nożnej, udających się do stolicy na mecz Polska—Jugosławia. Na korytarzu wagonu tłok niesamowity, chociaż przedział pusty — nikt bowiem nie myśli o spaniu, nie przedyskutowawszy uprzednio wszystkich za i przeciw słownego spotkania...

Do Warszawy przyjeżdżamy rano. Na ulicach ruch; coraz widoczniejsze skutki odbudowy, ale o meczu coś cicho...

W Krakowie przed każdym ważniejszym spotkaniem o niczym innym, jak o tym się nie mówi, a tutaj... nadstawiam ucha i w tramwaju i autobusie, na ulicy i w cukierni, ale poza interesami — nic.

Dopiero około godz. 14-ej zaczyna się ruch w okolicach Stadionu W. P. Ze wszystkich stron napiływają rzeki ludzi i tu pierwsza miła niespodzianka ze strony organizatorów. Na 200 m. przed stadionem ulice zamknięte gęstym kordonem milicji i nikt, kto nie posiada biletu wstępu, nie jest poza kordon wpuszczany.

Toteż przy wejściach nie ma tłoku ani awantur, a doskonała służba porządkowa wewnątrz, wskazuje miejsca jak w teatrze...

Łoża prasowa położona w doskonałym punkcie, szkoda tylko, że nie zamontowano pulpitu.

O 4-ej stadion jest już pełny. Wreszcie godz. 17.30 i rozpoczyna się mecz. Publiczność żywo dopinguje naszych zbiorowo i indywidualnie i dopiero gdy pada bramka, śmiertelna cisza zalega na chwilę stadion, a potem — oklaski dla szczęśliwych gości.

Patrzę w klerunku wodza naszych piłkarzy p. Alliusa — jest wyraźnie zdenerwowany i widać, że nie może Janikowi darować fatalnie puszczonych bramek.

Ale mecz toczy się dalej. Publiczność już ochłonęła z nemiłego wrażenia i znów dopinguje naszych, nadając im najróżnorodniejsze nazwy. I tak np. Waśkę nazywają „Krowodrzą”. Nie wiem dlaczego akurat „Krowodrza”? Ale co chwilę słychać: „Krowodrza” nie daj się! „Krowodrza” naprzód! itp. gdy Waśko jest przy piłce.

Parpana zaś zamieniono w „parkana” i słusznie. Był on bowiem dla naszych gości rzeczywiście „parkanem” nie do przebycia.

Z Jugosłowian najlepiej podobał się Vukas ze swoim wspaniałym zwodami ciałem i kłosem humorystycznie nazwał go „wańka-wstańka”.

Największą sympatią widowni cieszył się jednak Gracz. Gdy otrzymywał piłkę, na widowni powstawał już nie krzyk, ale ryk, gdyż każde jego podanie powodowało poważne zamieszanie na tyłach przeciwnika.

Krakowski „murzynek” wygrywał prawie wszystkie pojedynki, wszędzie go było pełno i w największym stopniu przychylił się do „przyciśnięcia” Jugosłowian po przerwie.

Nic też dziwnego, że „Messu” bardzo narzekał na pecha prześladowającego naszych graczy, gdy go odwiedziłem w szatni po meczu.

Chłopcy nasi rzeczywiście na porażkę nie zaszli, dali bowiem z siebie wszystko i szczególnie w drugiej połowie panowali na boisku prawie niepodzielnie.

Na szczególną uwagę zasługuje również sędziowanie tego meczu.

Najgodniejszym podkreślenia jest fakt, że przez cały czas trwania zawodów publiczność ani razu nie zakwestionowała orzeczeń sędziego p. Nemcowskiego z Bratisławy. Zadwoleń i sędziowania byli również zawodnicy i kierownictwo obu drużyn.

I tutaj trochę dziwne wydaje się przeważliwienie naszych sędziów ilniowych, co Mlecio Gracz określił mianem „plus pape — que le pape”, a ja od siebie dodam pod ich adresem to że w sędziowaniu wystarczy nadzwyczajniejszy obiektywizm.

J. B.

Czy wiecie że...

...Polska rozegrała dotychczas 105 spotkań międzypaństwowych, wygrywając 36 razy, przegrywając 49 razy a remisując 20 razy.

Stosunek bramek wynosi 228:243 na naszą niekorzyść.

*

...Porażka Polaków z Danią 0:8 nie jest wcale największą w tegorocznych spotkaniach międzypaństwowych.

Rumunią bowiem przegrała z Węgrami 0:9, na skutek czego drużyna węgierska wysunęła się na pierwsze miejsce w tegorocznych rozgrywkach o puchar bałkańsko-środkowo-europejski.

Odpowiedzi Redakcji

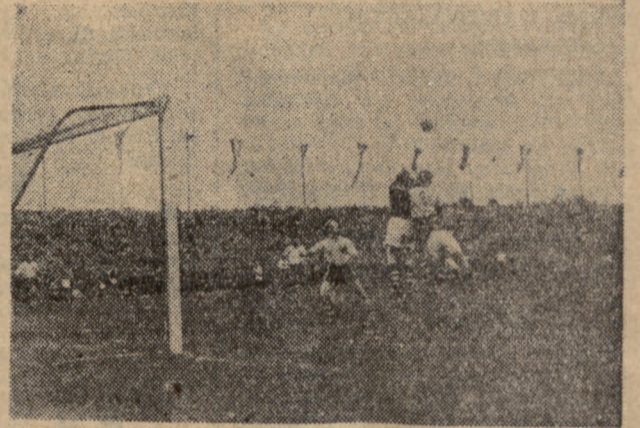
P. WALERY CZ. Z BRZESKA: O sprawie poruszonej przez Pana pisaliśmy już niejednokrotnie w naszej rubryce „Nie gwizdaj bo nie wiesz”. Zgadza się z Panem, że są sędziowie słabi, którzy krzywdzą swymi orzeczeniami jedną, czy nawet obie drużyny, ale nie należy zapominać o jednym: w czasie meczu, sędzia ma zawsze rację.

P. JÓZEF C. — BOLEŃ: Brać Kołarczykowski reprezentowali przez kilka lat barwy Polski, jako pomocnicy (prawy i środkowy). Byli członkami TS Wisła, karierę swoją rozpoczęli w r. 1924 w Nadwiślanie, skąd przeszli do drużyny Wisły. Szczęśliwy okres ich

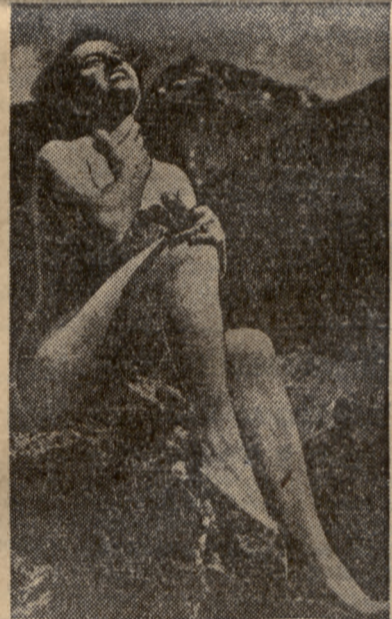
NAS PROSZĘ ZDJĄĆ

Z MECZU JUGOSŁAWIA—POLSKA

Janik, ubezpieczony przez Jandudę i Parpana w podskoku do piłki

Amerkańscy lekkoatleci rozegrali po Olimpiadzie szereg spotkań we Francji, Czechosłowacji, Szwecji i Norwegii. Zamieszczone zdjęcia przedstawiają dwa fragmenty z zawodów w Pradze. Po lewej mamy pływacza amerykańskiego Ault, po prawej skoczka USA — Stanich, który przeszedł w skoku wzwyż wysokość 204 cm.

Ostatnie dni lata... Jeszcze póki pogoda sprzyja, korzystać trzeba z ciepłych promieni słonecznych i wody...

formy, to lata 1931—1934.

„STARY ZAWODNIK”: Bramkarz „Orlik” Seylhuber nie jest wcale zawodnikiem starym, jak Pan przypuszcza, a jego niepewne zagrania w meczu z Wisłą należy złożyć na karb zdenerwowania. Jest on naprawdę utalentowanym zawodnikiem i decyzją kpt. sportowego KOZPN-u, który wstawił go do reprezentacji, była zupełnie słuszna.

„ŻELAZNY KIBIC”: Uroczystości pożegnania nie zawsze muszą odbywać się na dwor-

cu i nie zawsze cały klub musi odprowadzać odjeżdżającego trenera. Wystarczy, że uczyni to jeden z członków klubu, tak jak to było w wypadku opisywanym przez pana.

Wszystkim tym Czytelnikom, którzy nadesłali nam listy z zapytaniem, dlaczego Polskie Radio nie przeprowadzało transmisji z meczu Jugosławia—Polska, odpowiadamy, że transmisja nie doszła do skutku z powodu trudności technicznych.

„Na salach gimnastycznych, halach i placach sportowych zabroniona jest sprzedaż napojów alkoholowych” — czytamy w ustawie o sprzedaży wyrobów Monopola Spirytusowego.

Toteż nigdzie — a przynajmniej — prawie nigdzie, nie wolno i nie sprzedaje się na boiskach sportowych wyrobów, tego — skąd inąd — pożytecznego „środku leczniczego”.

Ustawa jest jednak po to, — rzekł ktoś — aby ją można obejść. I jeśli w miejscach uprawiania sportu, nie można sprzedać wódki, to zato w miejscach sprzedaży wódki i piwa — uprawiamy sport, — powiedzieli sobie „spryciarze” alkoholowi i... jak powiedzieli, tak zrobili.

W Krakowie przy ul. Szewskiej jest bowiem pewna restauracja, nosząca niewinny, względnie „sportowy” nazwę: „pod Amiolkami” (stara nazwa tej restauracji oficjalna zaś brzmi: „Bar Wisła”).

W barze tym, w oknie wystawowym na trzynastu beczkach ustawionych jest 13 piłkarzy obok bramki boiskowej, a pod każdym z nich jest napis odlatujący przynależność do swego klubu. I tak stoi tam piłkarz Cracovii, Ruchu, Wisły, AKS-u, Polonii, Legii itd. — w pozycjach świadczących nawet wyraźnie z postawy, że odurzeni oparami wyziewów tegoż baru, „uprawiają” sport w wolnych chwilach.

Sprytli sprzedawcy alkoholu, wykorzystując popularność jaką cieszy się u nas sport w ogólności, czynią wszystko, aby tylko „interes szedł”. Zapominają jednak w „odurzeniu alkoholowym”, iż na tą ich „plastyczną tabelę ligową” patrzy szkolna młodzież, gromadząca się około okna wystawowego, widząca obok chwiałającego się footballisty, również i

czystą wyborową, piwo itp. napoje, zapraszające starszych, a z młodzieżą do środka... na jedne go głębszego!

To wszystko dzieje się pod okiem Kuratorium, pod okiem Wojewódzkiej Rady Kultury Fizycznej i Wojewódzkiego Urzędu Kultury Fizycznej, — które dotychczas w sposób najostrożniejszy tępiły alkoholizm wśród młodzieży i sportowców.

Spryciarzom sprzedającym wódkę mało jest tego, że wolno im ją sprzedawać. Używają też wszelkich dozwolonych i nie dozwolonych środków, by zatrzymać ją jeszcze zdrowo organizmy naszej młodzieży. Nie dość im kradzionych nazw najpopularniejszych klubów sportowych Wisły i Cracovii, którymi nazwali swoje „bary”, lecz posuwają się jeszcze do tego, że wystawiają kradzione pomysły sportowe — a wszystko tylko w tym celu, aby upijać i rozpijać młodzież!

Taki! — młodzież! Bo chyba żaden z tych sprzedawców alkoholu, nie sądzi, że przed jego „barem” zgromadzą się starszakiowie względnie opasłe pasibrzuchy, których by zaciekawili „plastyczna” tabela ligowa, jak ją nazwali. Tabelą sportową może zainteresować się młodzież uprawiająca względnie interesująca się sportem. Ale młodzież ta winna widzieć ją w miejscach do tego powołanych, a nie w szynkach i barach pijackich, gdzie się demoralizuje i wykojeja.

Mamy nadzieję, że odpowiednie czynniki zainteresują się tym „sportem”, jaki uprawiają „ośrodkami sportowe” pod sportowymi nazwami „bar Wisła” czy też „bar Cracovia”, a mając do tego wszelkie prawa, zabronią im uprawiania tych „sportów”.

Z. Chr.

KRÓL STRZELCÓW

Rysunki: J. Słizowski
Tekst: A. Graybowski

VIII.

HISTORYJKA OBRAZKOWA

Andrzej ukończył praktykę elektromonterską, a egzamin końcowy zdał z wynikiem bardzo dobrym. Wraz z grupą swolch rówieśników otrzymał z rąk przewodniczącego Komisji Egzaminacyjnej świadectwo wyzwo-

W swoim czasie Andrzej dał ojcu słowo, że z piłką nożną zrywa raz na zawsze. Zobowiązanie to ciążyło mu niepomiernie. Tym większa była jego radość, gdy po okazaniu świadectwa wyzwolił, ojciec zwolnił go z danego słowa.

Jeszcze tego samego popołudnia Andrzej pospieszył na Bionia. Dawni towarzysze jego zabaw chłopięcych przyjeźli go z entuzjazmem. Pierwszy, po trzechletniej przerwie mecz trwał długo. Dopiero zapadający mrok rozdzielił walczących.

Na Andrzeja czekały jednak nowe obowiązki. Wezwany do szeregów „Służby Polsce” znalazł się wraz z swoją brzągą w Szczecinie. Oddział Andrzeja pracował przy odgruzowaniu dalszej partii nadbrzeża.

W wolnych od pracy chwilach chłopcy zwiedzali port. Na nadbrzeżu węglowym wrzała gorączkowa praca. Potężne dzwonił dzień i noc ładowały czarne diamenty na skandynawskie statki. (C. d. n.)